

تأثیر منابع مختلف کودهای هیومیک، زیستی و نانو در سطوح مصرف کود نیتروژن بر عملکرد گل زعفران (*Crocus sativus* L.)

علی اصغر ارمک^۱، حسن فیضی^{۲*} و مسعود علی پناه^۳

تاریخ پذیرش: ۱۹ شهریور ۱۳۹۶

تاریخ دریافت: ۵ آبان ۱۳۹۵

ارمک، ع.ا، فیضی، ح. و علی پناه، م. ۱۳۹۷. تأثیر منابع مختلف کودهای هیومیک، زیستی و نانو در سطوح مصرف کود نیتروژن بر عملکرد گل زعفران (*Crocus sativus* L.). زراعت و فناوری زعفران، ۵(۴): ۳۲۹-۳۴۴.

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر منابع مختلف کودهای هیومیک، زیستی و نانو در سطوح مصرف کود نیتروژن بر عملکرد گل زعفران (*Crocus sativus* L.) در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه تربت حیدریه واقع در زاوه در سال زراعی ۹۴-۱۳۹۳ به اجرا درآمد. تیمارهای آزمایش شامل سه سطح مصرف کود نیتروژن (صفر، ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار از منبع اوره) به عنوان عامل اصلی و مصرف منابع کودی مختلف شامل بیومیک (نانو)، سوپرهیومیک، ترکیب سوپرهیومیک و بیومیک، هیومی فول (نوعی کود هیومیک)، نیتروکارا (نوعی کود زیستی) و عدم مصرف کود به عنوان عامل فرعی به صورت اسپلیت پلات بر پایه طرح بلوک کامل تصادفی با ۱۸ تیمار و سه تکرار بودند. صفات مورد ارزیابی شامل تعداد گل در هر کرت، وزن خشک گل، وزن خشک کلاله، وزن خشک خامه، وزن خشک گلبرگ با کاسبرگ بودند. آنالیز داده‌های حاصل از آزمایش نشان داد که اثر سال و اثر منابع کودی بر تمامی صفات اندازه‌گیری شده در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بودند. اثر سطوح مصرف کود نیتروژن بر تمامی صفات اندازه‌گیری شده به جز تعداد گل، وزن خشک خامه، میانگین وزن خشک خامه و میانگین وزن خشک کلاله، در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. اثر منابع کودی بر تمامی صفات اندازه‌گیری شده در سطح یک درصد معنی‌دار بود، به طوری که وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ در تیمار کودی بیومیک (۳۴/۷ گرم بر مترمربع) به میزان ۷۸/۵ درصد نسبت به تیمار کود شاهد (۱۹/۵ گرم بر مترمربع) بیشترین افزایش را داشت. تیمار کودی ترکیبی سوپرهیومیک + بیومیک در صفت وزن خشک کلاله (۲/۵ گرم بر مترمربع) بیشترین عملکرد را نسبت به تیمار شاهد (۱/۴ گرم بر مترمربع) داشت. تیمار کودی سوپرهیومیک و وزن خشک کلاله را ۴۹/۹ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داد. به نظر می‌رسد استفاده از کودهای هیومیک، زیستی و نانو تأثیر خوبی بر عملکرد زعفران داشته است.

کلمات کلیدی: تغذیه، کلاله، گل، منابع کودی.

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تربت حیدریه
۲- استادیار گروه تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی و پژوهشگر پژوهشکده زعفران، دانشگاه تربت حیدریه
۳- دانشیار دانشگاه تربت حیدریه، گروه تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تربت حیدریه
(*- نویسنده مسئول: h.feizi@torbath.ac.ir)

مقدمه

در حال حاضر محصول زعفران یکی از اقلام مهم صادراتی کشور محسوب می‌شود و بر اساس آمارهای جهانی حدود ۹۴ درصد از کل تولید زعفران در جهان به ایران اختصاص دارد (FAO, 2014). بر اساس آمارنامه وزارت جهاد کشاورزی (۹۵-۱۳۹۴)، سطح زیر کشت، کل تولید و متوسط عملکرد زعفران در کشور در سال ۱۳۹۴ به ترتیب ۹۲۸۲۲ هکتار، ۳۵۱/۷ تن و ۳/۷۹ کیلوگرم در هکتار گزارش شده است (Ministry of Agriculture-Jahad, 2016).

استان‌های خراسان رضوی و جنوبی به دلیل دارا بودن شرایط آب و هوایی ویژه باوجود خشکی و بارندگی کم، به علت موقعیت مناسب اقلیمی و دانش بومی قطب عمده تولید زعفران ایران هستند (Koocheki, 2004) به نحوی که در سال زراعی ۱۳۹۲، سطح زیر کشت زعفران در ایران بالغ بر ۷۹۸۶۹ هکتار بود که بیش از ۷۷۰۰۰ هکتار آن مربوط به این دو استان بوده است. ۶۴۹۰۴ هکتار برای خراسان رضوی و ۱۲۷۵۵ هکتار برای خراسان جنوبی است (Keshavarzi Khorasan Razavi-Jahad, 2015). علی‌رغم قدمت کشت زعفران در مقایسه با بسیاری از محصولات زراعی رایج در کشور، این گیاه از فناوری نوین سهم کمتری داشته و تولید آن بیشتر متکی بر دانش بومی بوده است (Koocheki, 2004). در ایران اهمیت زعفران کاری از جنبه‌های گوناگون نظیر بهره‌وری بالای آب در مقایسه با سایر محصولات کشاورزی، اشتغال روستاییان و جلوگیری از مهاجرت آن‌ها، درآمدزایی آن نسبت به سایر محصولات کشاورزی، همچنین از لحاظ توسعه صادرات غیرنفتی قابل بررسی است (Ramezani, 2000). در بوم‌نظام‌های زراعی شناخت عوامل افزایش‌دهنده کمیت و کیفیت محصول الزامی بوده که باید جهت دستیابی به عملکرد مطلوب مورد توجه قرار

گیرد (Koocheki et al., 1997). عوامل زیادی مانند اقلیم، علف‌های هرز، بیماری‌ها، آبیاری، انبارداری و تاریخ کشت، انواع کودها اعم از کودهای شیمیایی، بیولوژیک و حیوانی در تعیین کمیت و کیفیت زعفران تولیدی نقش بسزایی دارند (Hemati Kakhki & Hosseini, 2003). زعفران زراعی به‌منظور بهره‌برداری از پتانسیل محیط، کسب حداکثر عملکرد و نیز افزایش طول دوره تولید، علاوه بر شرایط آب و هوایی و خاک مناسب نیازمند مدیریت صحیح عملیات زراعی است (Naderi Darbaghshahi et al., 2009; Koocheki et al., 2011). در این ارتباط فراهم کردن عناصر غذایی با در نظر گرفتن طول دوره تولید زعفران زراعی در ایران که تا هشت سال گزارش شده است (Naderi Darbaghshahi et al., 2009) از جمله مؤثرترین راهکارهای بهبود عملکرد این گیاه محسوب می‌شود (Behdani., 2004; Amiri., 2008; Koocheki et al., 2009). در بررسی اثر تغذیه برگی برافزایش عملکرد زعفران عنوان کرد که مصرف یک‌بار کود مایع مخلوط (عناصر نیتروژن، فسفر، پتاسیم، کلات‌های آهن، روی، منگنز و مس) با غلظت هفت‌در هزار موجب افزایش ۳۳ درصد محصول گردیده و تولید محصول مزارع سنتی را تا دو کیلوگرم در هکتار افزایش داده است (Hosseini, 1997). کودهای بیولوژیک بر مبنای گزینش طبیعی انواع موجودات مفید خاک برای اهداف متفاوت تهیه می‌شوند که بالاترین کارایی و بازدهی را از نظر تولید عوامل محرک رشد گیاه و فراهم‌سازی عناصر غذایی را به شکل قابل‌جذب داشته باشند. کودهای زیستی از باکتری‌ها و هم‌چنین قارچ‌های مفیدی تشکیل شده‌اند که هر یک به‌منظور خاصی (مانند تثبیت نیتروژن و رهاسازی یون‌های فسفات، پتاسیم و آهن از ترکیبات نامحلول) تولید می‌شوند. این باکتری‌ها معمولاً در اطراف ریشه مستقر شده و گیاه را در جذب عناصر همیاری می‌کنند (Hun et

عامل اصلی و مصرف منابع کودی مختلف شامل بیومیک (نوعی کود نانو زیستی)، سوپرهیومیک، ترکیب سوپرهیومیک و بیومیک، هیومی فول (نوعی کود هیومیک)، نیتروکارا (نوعی کود زیستی) و عدم مصرف کود به عنوان عامل فرعی به صورت اسپلیت پلات بر پایه طرح بلوک کامل تصادفی با ۱۸ تیمار و سه تکرار بودند. زمین زعفران مورد پژوهش سه ساله بود و در موقع کاشت در سال اول ۵۰ تن کود گاوی پوسیده در هر هکتار مصرف شده بود.

کرت‌هایی با ابعاد سه در یک متر و با تراکم ۱۰۰ بانه در مترمربع و فاصله بین کرت‌های اصلی ۱۰۰ سانتی‌متر و فاصله بین کرت‌های فرعی ۵۰ سانتی‌متر تهیه شد. در اواسط مهرماه سال اول تیمارهای کودی، همراه با آب آبیاری اعمال شد. در اوایل تا اواخر آبان سال اول برداشت گل انجام شد. صفات مربوط به گل شامل تعداد گل در هر کرت، وزن خشک گل، وزن خشک کلاله، وزن خشک خامه، وزن خشک گلبرگ با کاسبرگ مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. در اواسط مهرماه سال دوم آزمایش نیز تیمارهای کودی تکرار شدند. در آبان ماه سال دوم برداشت گل نیز انجام شد. کلیه عملیات زراعی دیگر به صورت یکنواخت در تمامی کرت‌ها انجام شد.

قبل از انجام آزمایش، به منظور تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک، از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری خاک محل پژوهش نمونه برداری به صورت تصادفی انجام و به آزمایشگاه منتقل شد که این مشخصات در جدول ۱ آمده است.

مقدار مصرف کود اوره در منطقه (عرف) ۵۰ کیلوگرم می‌باشد. لذا سطوح مصرف کود نیتروژن از منبع اوره شامل صفر، ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار بودند. بر اساس مشخصات اعلام شده از سوی شرکت‌های سازنده کودها، ترکیب، مقدار و نحوه مصرف هر کود به صورت زیر بود:

(al., 2006; Koocheki., 2004). این باکتری‌ها بیش از یک نقش دارند، یعنی علاوه بر کمک به جذب عنصری خاص باعث جذب سایر عناصر، کاهش بیماری‌ها، بهبود ساختمان خاک، تحریک بیشتر رشد گیاه و افزایش کمی و کیفی محصول می‌شوند (Omidi et al., 2009). از سوی دیگر استفاده از مواد نانو ساختار یا نانومقیاس به عنوان حامل کودی یا ناقل کنترل‌کننده‌ی رهاسازی به منظور ایجاد کودهای هوشمند، فناوری نانو منشأ امیدواری‌های تکنیکی موجود بر سر راه آزادسازی آرام و کنترل‌شده‌ی عناصر کودها شده است. همچنین پژوهش‌های به عمل آمده بر تأثیر نانو کودها بر افزایش راندمان ورودی-خروجی در تولید محصولات زراعی از طریق بهبود کارایی جذب کود اشاره دارد (Cui et al., 2006). نانو کودها راندمان مصرف بالایی دارند و می‌توانند به صورت مطلوب در نقطه‌ی مناسبی از ناحیه‌ی رشد ریشه عناصر غذایی خود را آزاد کنند (Lai, 2007). علاوه بر آن در نانو کودها از علم فناوری نانو به عنوان ابزار جهت هم‌زمان کردن رهاسازی عناصر غذایی کودهای فسفره و نیتروژنه با جذب آن‌ها به وسیله گیاه و ممانعت از برهم‌کنش عناصر غذایی با خاک، میکروارگانیسم‌ها و آب‌وهوا استفاده می‌شود (Monreal, 2010). با توجه به این‌که زعفران زراعی گیاهی گران‌بها و مهم در منطقه شهرستان زاوه می‌باشد و از طرفی کودهای نانو مورد مصرف توسط کشاورزان، پر سود و دارای خواص منحصر به فرد می‌باشد و برای این‌که این کودها بیشتر گسترش یابند لازم است که بررسی بیشتر در مورد اثر این کودها بر گیاه زعفران انجام شود.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در استان خراسان رضوی، شهرستان زاوه، مزرعه تحقیقاتی دانشگاه تربت حیدریه در سال زراعی ۹۴-۱۳۹۳ انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل سه سطح مصرف کود نیتروژن (صفر، ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار از منبع اوره) به عنوان

کود سوپرهیومیک حاوی ترکیبات اسید هیومیک، هیومین و پتاسیم و ساخت شرکت بیوزر می‌باشد. این کود خاصیت کلاته کنندگی عناصر ریزمغذی خاک را دارد. ترکیبات این کود به صورت K₂O: ۱۲ درصد، هیومین ۱: ۱ درصد، فولویک اسید ۲: ۴ درصد، هیومیک اسید ۳: ۷۲ درصد می‌باشد (<http://biozarco.ir>). مقدار مصرف به میزان ۲ کیلوگرم در هکتار همراه با آبیاری بود.

کود بیومیک حاوی هیومیک اسید، فولویک اسید، Fe، K، Mg، Ca، Mn، Z و B و ساخت شرکت بیوزر می‌باشد. این کود نانو بیولوژیک می‌باشد. ترکیبات این کود به صورت هیومیک اسید: ۳۲ درصد، فولویک اسید: ۲ درصد، K: ۱۴ درصد، Fe: ۵/۹۶ درصد، Mg: ۰/۳۳ درصد، Ca: ۰/۳۶۳ درصد، Mn: ۴/۳ درصد، Z: ۱۰ درصد و B: ۱۴ درصد می‌باشد (<http://biozarco.ir>). مقدار مصرف به میزان ۵/۱ کیلوگرم در هکتار همراه با آبیاری بود.

کود هیومی فول حاوی هیومیک اسید، فولویک اسید و K₂O و ساخت شرکت معماران سبز می‌باشد. ترکیبات این کود به صورت هیومیک اسید: ۱۶/۸ درصد، فولویک اسید: ۳/۵ درصد، K₂O: ۵ درصد می‌باشد (www.gms-iran.ir). مقدار مصرف به میزان ۵ لیتر در هکتار همراه با آبیاری بود.

کود بیولوژیک مایع نیتروکارا حاوی باکتری‌های *Bacillus coagulans*, *Azospirillum lipoferu* و *Azetobacter chroococcum* و زیست‌فناوری کارا می‌باشد. هر بسته ۱۰۰ میلی‌لیتری کود بیولوژیک نیتروکارا طلایی برابر با ۱۰۰ کیلوگرم کود شیمیایی اوره کارایی دارد (<http://kibco.ir>). مقدار مصرف به میزان یک بسته ۱۰۰ میلی‌لیتری در هکتار همراه با آب آبیاری بود.

- 1- Humin
- 2- Fulvic Acid
- 3- Humic Acid

جدول ۱ - مشخصات خاک زمین زراعی مورد مطالعه

عمق خاک Soil depth (cm)	کلاس بافت خاک Soil texture class	ماده آلی Organic matter (%)	درصد اجزای خاک Fraction of the soil (%)	نیتروژن Available nitrogen (%)	فسفر Available phosphorus (p.p.m)	پتاسیم Available potassium (p.p.m)	درصد مواد خنثی The percentage of neutralizing (T.N.V)	قابلیت هدایت الکتریکی Electrical conductivity (dS.m ⁻¹)	اسید یته Acidity (pH)
0-30	شنی-لومی Sandy loam	0.45	شن Sand 60 ریس Clay 25 سیلت Silt 15	0.01	11.5	300	10	2.1	7.7

بر عملکرد گل زعفران نشان داد که مقدار صفات اندازه‌گیری شده در سال دوم به‌طور معنی‌داری بیشتر از سال اول بود. بیشترین تغییر در میان صفات خشک گل، صفت وزن خشک خامه به میزان ۱۴۲/۸۵ درصد نسبت به سال اول را داشت. کمترین تغییر در میان صفات خشک گل را میانگین وزن خشک کلاله به میزان ۳۳/۳۳ درصد نسبت به سال اول داشت. محققان در تحقیقی بر روی اثر وزن بنه و مصرف انواع کود بر ویژگی‌های کلاله و خامه زعفران (*Crocus sativus* L.) به این نتیجه رسیدند که مصرف کود دامی و شیمیایی رایج در سال اول آزمایش، در سطح پنج درصد باعث افزایش معنی‌دار وزن کلاله و خامه زعفران شد، به‌گونه‌ای که در تیمار مصرف ۱۰۰ درصد کود دامی و شیمیایی نسبت به عدم مصرف این کود، وزن کلاله و خامه ۱۲۲ درصد افزایش یافت، ولی بین سطوح مصرف ۵۰ درصد کود دامی و شیمیایی و عدم مصرف این کود از نظر وزن کلاله و خامه تفاوت معنی‌داری وجود نداشت (Alipoor et al., 2013).

نتایج نشان داد که صفات وزن خشک گل، وزن خشک خامه، وزن خشک کلاله و وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ در سال دوم بیشترین افزایش معنی‌دار را نسبت به سال اول داشتند که مقدار آن‌ها بیشتر از ۱۰۰ درصد بود. صفات میانگین وزن خشک گل، میانگین وزن خشک کلاله و میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ سال دوم کمترین افزایش معنی‌دار عملکرد نسبت به سال اول داشتند.

مسلماً جذب عناصر غذایی در سال اول و رشد بنه‌ها می‌تواند منجر به افزایش وزن و درشت شدن آن‌ها شده و برای سال دوم منجر به تولید گل بیشتر شود. تغذیه مناسب مزرعه در این دوره نیز می‌تواند نقش بسزایی داشته باشد. این افزایش ممکن است به دلیل اندوخته غذایی بیشتر، رشد سریع‌تر ریشه‌ها، رشد و استقرار زودتر بنه دختری در خاک باشد.

به منظور تعیین تعداد گل در هر کرت، وزن خشک گل، وزن خشک کلاله، وزن خشک خامه، وزن خشک گلبرگ با کاسبرگ در سال دوم آزمایش نیز برداشت نمونه از مساحت یک مترمربع انجام و جهت جداسازی قسمت‌های مختلف گل، نمونه‌ها به آزمایشگاه دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت‌حیدریه منتقل و اجزا جدا و جهت تعیین وزن خشک در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی-گراد به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد، سپس مورد اندازه‌گیری قرار گرفت.

جهت تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SAS و جهت رسم اشکال از نرم‌افزار Excel و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

آنالیز واریانس داده‌های آزمایش

آنالیز داده‌های حاصل از آزمایش نشان داد که اثر سال و اثر منابع کودی بر تمامی صفات اندازه‌گیری شده در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بودند (جدول ۲). اثر سطوح مصرف نیتروژن بر تمامی صفات اندازه‌گیری شده به‌جز تعداد گل، وزن خشک خامه، میانگین وزن خشک خامه، میانگین وزن خشک کلاله، و وزن خشک کلاله در سطح احتمال پنج درصد بقیه صفات، در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. همچنین اثر متقابل بین سال و نیتروژن و بین سال و نیتروژن و منابع کودی بر عملکرد زعفران، بر هیچ‌کدام از صفات مورد مطالعه معنی‌دار نبود. در بررسی اثر متقابل بین سال و منابع کودی و بین نیتروژن و منابع کودی بر عملکرد زعفران، به‌ترتیب مشاهده شد که اثر تیمارها بر صفات وزن خشک گل و وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ در سطح احتمال پنج درصد (سال × منابع کودی) معنی‌دار بودند و در بقیه صفات معنی‌دار نبودند (جدول ۲).

اثر سال بر صفات مورد ارزیابی زعفران

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، بررسی اثر سال

جدول ۲ - تجزیه واریانس تأثیر کودهای هیومیک، زیستی و نانو در سطوح مصرف نیتروژن بر صفات گل زعفران
 Table 2- Analysis of variance effect of humic, bio and nano fertilizers in nitrogen fertilizer levels on saffron flowers traits

منابع تغییرات Sources of variation	درجه آزادی Degrees of freedom	تعداد گل Number of flower	وزن خشک گل Flower dry weight	میانگین وزن گل Flowers mean dry weight	وزن خشک خامه Style dry weight	میانگین وزن خامه Style mean dry weight	وزن خشک کلاه Stigma dry weight	میانگین وزن کلاه Stigma mean dry weight	وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ Petals and sepals dry weight	میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ Petals and sepals mean dry weight
تکرار Replication	2	109.99 ^{ns}	21.12 ^{ns}	0.008 ^{ns}	0.11*	0.00004**	0.55**	0.0002 ^{ns}	14.63 ^{ns}	0.005 ^{ns}
سال Year	1	18703.25**	17531.71**	0.9**	21.93**	0.001**	90.46**	0.005**	13974.09**	0.69**
خطای اول First error	2	0.56	2.82	0.0005	0.01	0.00000004	0.03	0.0000007	2.03	0.0005
نیتروژن Nitrogen	2	106.78 ^{ns}	107.66**	0.03**	0.03 ^{ns}	0.00000002 ^{ns}	0.5*	0.00005 ^{ns}	94.95**	0.03**
سال × نیتروژن Nitrogen × Year	2	13.11 ^{ns}	1.44 ^{ns}	0.00002 ^{ns}	0.001 ^{ns}	0.00000002 ^{ns}	0.008 ^{ns}	0.000002 ^{ns}	1.23 ^{ns}	0.00003 ^{ns}
خطای دوم Second error	8	0.29	7.78	0.008	0.01	0.00001	0.03	0.00004	6.51	0.006
منابع کودی Fertilizer resources	5	1304.7**	698.42**	0.02**	0.58**	0.00002**	3.08**	0.0001**	573.9**	0.02**
سال × منابع کودی Fertilizer × Year resources	5	92.2 ^{ns}	47.92*	0.003 ^{ns}	0.04 ^{ns}	0.000007 ^{ns}	0.21 ^{ns}	0.00002 ^{ns}	39.35*	0.002 ^{ns}
نیتروژن × منابع کودی Fertilizer × Nitrogen resources	10	39.71 ^{ns}	10.88 ^{ns}	0.002 ^{ns}	0.01 ^{ns}	0.00001 ^{ns}	0.05 ^{ns}	0.00003 ^{ns}	9.93 ^{ns}	0.001 ^{ns}
سال × نیتروژن × منابع کودی Nitrogen × Year × Fertilizer resources	10	2.85 ^{ns}	1.93 ^{ns}	ns=0.0002	0.004 ^{ns}	0.0000005 ^{ns}	0.009 ^{ns}	0.0000006 ^{ns}	1.63 ^{ns}	0.0002 ^{ns}
خطای کل Total error	60	43.25	14.61	0.002	0.02	0.000005	0.11	0.00002	12.16	0.001

** Shows significant at the 1% level, * shows significant at the 5% level and ns shows non-significant.
 معنی داری در سطح یک درصد، * معنی داری در سطح پنج درصد و ns عدم معنی داری را نشان می دهد.

هرچه بنه‌ها بزرگ‌تر باشند مسلماً تولید بالاتری خواهند داشت و ارتباط مستقیم بین اندازه یا قطر بنه مادری با عملکرد گل زعفران توسط سایر پژوهش‌گران نیز گزارش شده است (Gresta et al., 2008; Kumar et al., 2009).

اثر اصلی سطوح مصرف نیتروژن بر صفات مورد ارزیابی زعفران

همان‌طور که از جدول ۳ استنباط می‌شود، سطوح مختلف کود نیتروژن تأثیر معنی‌داری بر صفات وزن خشک گل، وزن خشک کلاله و وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ داشت. بیشترین اثر مصرف کود نیتروژن بر وزن خشک کلاله بود که کاربرد تیمار ۲۵ کیلوگرم در هکتار کود اوره به‌طور معنی‌داری مقدار آن را از ۲/۲۰۲ و ۲/۲۱۸ گرم بر مترمربع به ۲/۴۱۴ گرم بر مترمربع نسبت به شاهد و تیمار ۵۰ کیلوگرم در هکتار افزایش داد و تأثیر کمتری بر صفات دیگر داشت. لذا می‌توان نتیجه گرفت که کود نیتروژن تأثیر زیادی بر عملکرد کلاله زعفران نداشته و کشاورزان نباید در مصرف آن زیاده‌روی نمایند.

دنیانورد و همکاران (Donyanavard et al., 2014) با تحقیق بر روی اثر سطوح مختلف آب آبیاری، کود دامی و کود اوره بر رشد و عملکرد زعفران، به این نتیجه رسید که در تیمارهای کود اوره، خاک سفت‌تر و سخت‌تر شده و جوانه‌ها قدرت شکافتن ۱۵ تا ۲۰ سانتی‌متر خاک سفت‌وسخت را ندارد. در این حالت تعدادی از جوانه‌ها ممکن است زیرخاک مدفون مانده و هرگز سبز نشوند. به همین دلیل گل‌دهی در تیمارهای کود اوره با تأخیر همراه شد و میزان گل‌دهی نسبت به تیمارهای کود دامی کمتر بود. حداکثر وزن گل‌تر و حداکثر وزن کلاله در تیمار ۱۰۰ درصد نیاز آبی و کود دامی اتفاق افتاد و کمترین میزان گل‌دهی در تیمار ۵۰ درصد نیاز آبی و کود اوره اتفاق افتاد. اختلاف وزن گل‌تر و وزن کلاله در تیمار کود دامی

جدول ۳- مقایسه میانگین اثر اصلی سال بر خصوصیات گل خشک زعفران

سال Year	تعداد گل Number of flower	وزن خشک گل Flower dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خشک گل		میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ		میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ		
			گل Flowers mean dry weight (g)	میانگین وزن خشک گل Flowers mean dry weight (g)	گلبرگ Stigma mean dry weight (g)	کاسبرگ Petals and sepals dry weight (g.m ⁻²)	گلبرگ و کاسبرگ Petals and sepals mean dry weight (g)	کاسبرگ Petals and sepals dry weight (g.m ⁻²)	
اول First	43.24 ^b	21.36 ^b	0.49 ^b	0.63 ^b	0.01 ^b	1.36 ^b	0.03 ^b	19.36 ^b	0.44 ^b
دوم Second	69.56 ^a	46.84 ^a	0.67 ^a	1.53 ^a	0.02 ^a	3.19 ^a	0.04 ^a	42.11 ^a	0.6 ^a

اعداد دارای حروف مشابه در هر ستون به لحاظ آماری (بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد) تفاوت معنی‌داری ندارند. The numbers have the same letters in each column are statistically (according to Duncan test five per cent) have no significant difference.

داشتند. بررسی محققین در تأثیر کودهای مختلف نیتروژنه در عملکرد زعفران حاکی از آن است که مصرف اوره بیشترین تأثیر را در افزایش محصول گل زعفران داشته است (Unal & Cavusoglu, 2005). در تحقیقی در خصوص زعفران کودهای شیمیایی کمترین اثر را بر تعداد گل و بیشترین اثر را بر وزن تر گل، دارا بودند (Jahan & Jahani, 2007). در بررسی‌های دیگر انجام شده در خصوص زعفران نشان داده شده است که مصرف بیش از ۱۰۰ کیلوگرم کود نیتروژن موجب کاهش عملکرد زعفران شده است (Amiri, 2008; Omidi et al., 2009).

نتایج تحقیق دیگری نیز نشان داد، در شرایطی که میزان نیتروژن موجود در خاک بیش از حد نیاز گیاه باشد، رشد رویشی گیاه زیاد شده و با افزایش تعداد بنه‌های خواهری از متوسط وزن آن‌ها کاسته می‌شود (Teimori et al., 2013). خرم‌دل و همکاران (Khorramdel et al., 2010) در تحقیقی گزارش کردند که مصرف کودهای شیمیایی نیتروژنه به دلیل آزادسازی سریع عناصر غذایی عمدتاً باعث تسهیم مواد فتوسنتزی به اندام‌های هوایی شده، درحالی‌که کودهای آلی به دلیل آزادسازی تدریجی عناصر موجب تسهیم متعادل‌تر کربن فتوسنتزی بین اندام‌های هوایی و زیرزمینی گیاه می‌شوند.

اثر اصلی سطوح کاربرد منابع کودی بر صفات مورد ارزیابی زعفران

بر اساس نتایج جدول ۴ اثر منابع کودی بر عملکرد گل زعفران نشان داد که در میان صفات وزن خشک گل، وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ در تیمار کودی بیومیک به میزان ۷۸/۴۶ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داشت.

برای سطح ۱۰۰ درصد نیاز آبی و ۷۵ درصد نیاز آبی چندان قابل توجه نبود. آن‌ها پیشنهاد نمودند که در مناطقی که محدودیت آب وجود دارد بهتر است به اندازه ۷۵ درصد نیاز آبی، آبیاری شود و کود دامی مورد استفاده قرار گیرد. همچنین در تیمارهای کود اوره عملکرد در سطح ۷۵ درصد نیاز آبی، بیشتر است (Donyanavard et al., 2014).

کاربرد کود نیتروژن به میزان ۲۵ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش معنی‌دار صفت وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ شد، به طوری که در صفت وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ تیمار کود ۲۵ کیلوگرم در هکتار (۳۲/۲ گرم بر مترمربع) به ترتیب به میزان ۳/۹۳ درصد نسبت به تیمار کود شاهد (۳۰/۹ گرم بر مترمربع) بود. پژوهشگران با بررسی ارزیابی مقایسه وضعیت مصرف نهاده‌های کود، سم و آب و تأثیر آن‌ها بر عملکرد زعفران (*Crocus sativus* L.) در شهرستان‌های بیرجند و کاشمر بیان کردند برآزش معادلات رگرسیون خطی و درجه دو بین مقادیر کاربرد کود نیتروژنه و عملکرد زعفران برای مزارع یک‌ساله، سه و پنج‌ساله هر دو شهرستان بیرجند و کاشمر معنی‌دار شد و با افزایش مصرف کود نیتروژن عملکرد افزایش یافت. واکنش عملکرد نسبت به کود نیتروژنه مصرفی در مزارع با سنین مختلف شهرستان کاشمر نسبت به مزارع شهرستان بیرجند بیشتر بود. عملکرد مزارع یک‌ساله بیرجند و پنج‌ساله کاشمر تا مصرف ۵۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژنه موجب افزایش به ترتیب ۰/۰۷ و ۰/۰۵ کیلوگرم در هکتار عملکرد زعفران در مزارع یک و سه‌ساله منطقه کاشمر و ۰/۱۵ و ۰/۰۱ کیلوگرم در هکتار عملکرد زعفران در مزارع سه و پنج‌ساله بیرجند می‌شود (Rahimi Daghi et al., 2013).

نتایج نشان داد که تیمارهای صفر، ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم کود اوره روی صفات وزن خشک گل و وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ تأثیر بیشتری نسبت به سایر صفات اندازه‌گیری

محققین با ارزیابی مقایسه وضعیت مصرف نهاده‌های کود، سم، آب و تأثیر آن‌ها بر عملکرد زعفران (*Crocus sativus* L.) در شهرستان‌های بیرجند و کاشمر نشان داد که تأثیر استفاده از کودهای آلی بر عملکرد زعفران در هیچ‌یک از مزارع یک، سه و پنج‌ساله معنی‌دار نبود. در مزارع سه و پنج‌ساله به ترتیب ۲۳ درصد و ۲۵ درصد از کشاورزان در مزارع خود از یک یا دو نوع از کودهای آلی (ماکرو، کود کامل زعفران، کود غنی‌شده، اسید هیومیکس و ورمی کمپوست) استفاده کرده که عملکرد حاصل با مزارعی که در آن‌ها تنها از کود شیمیایی استفاده شد اختلاف معنی‌داری نداشت (Rahimi Daghi et al., 2013).

کاربرد کلیه منابع کودی باعث افزایش معنی‌دار تعداد گل در مترمربع نسبت به شاهد شدند. تیمار بیومیک بهترین عملکرد را به مقدار ۶۴/۹۳۱ عدد گل زعفران در مترمربع نسبت به تیمار کودی شاهد به مقدار ۴۰/۴۱۷ عدد گل زعفران برحسب مترمربع داشت. تیمار کودی سوپرهیومیک کمترین عملکرد را با ۳۸/۶۵ درصد نسبت به تیمار کودی شاهد داشت (جدول ۵). پژوهش‌گران با تحقیق بر روی اثر ریزوباکترهای محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف کمپوست قارچ بر عملکرد گل و خصوصیات بنه زعفران (*Crocus sativus* L.) در یک سیستم زراعی ارگانیک بیان کردند که اثر ریزوباکترهای محرک رشد گیاه بر تعداد گل بر مترمربع در سطح پنج درصد معنی‌دار بود، به طوری که تعداد گل در مترمربع در کرت‌های دارای ریزوباکترهای محرک رشد گیاه پنج درصد بیشتر از کرت‌های عاری از کودهای بیولوژیک بود. اثر سطوح مختلف کمپوست قارچ بر تعداد گل در مترمربع در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود، به طوری که بیشترین تعداد گل در مترمربع (۱۰ گل بر مترمربع) در سطح ۶۰ تن در هکتار کمپوست قارچ

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر اصلی نیتروژن بر خصوصیات گل خشک زعفران

کود نیتروژن Nitrogen fertilizer (Kg.ha ⁻¹)	تعداد گل Number of flower	وزن خشک گل Flower dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن گل		میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ		میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ	
			گل خشک Flowers mean dry weight (g)	خامه Style dry weight (g.m ⁻²)	خامه Style mean dry weight (g)	کاسبرگ Stigma dry weight (g.m ⁻²)	کاسبرگ Stigma mean dry weight (g)	Petals and sepals dry weight (g.m ⁻²)
0	54.618 ^a	34.255 ^{ab}	0.604 ^a	1.033 ^a	0.018 ^a	2.202 ^b	30.997 ^{ab}	0.546 ^a
25	58.056 ^a	35.75 ^a	0.595 ^a	1.118 ^a	0.017 ^a	2.414 ^a	32.216 ^a	0.536 ^a
50	56.528 ^a	32.301 ^b	0.548 ^a	1.082 ^a	0.017 ^a	2.218 ^b	28.999 ^b	0.492 ^a

اعداد دارای حروف مشابه در هر ستون به لحاظ آماری (بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد) تفاوت معنی‌داری ندارند. The numbers have the same letters in each column are statistically (according to Duncan test five percent) have no significant difference.

مشاهده شد (Rezvani Moghadam et al., 2014).

همه تیمارهای منابع کودی باعث افزایش معنی‌دار در صفات وزن خشک گل، نسبت به تیمار کود شاهد شدند. کاربرد کود بیومیک در صفت وزن خشک گل (۳۸/۳۴ گرم بر مترمربع) بیشترین عملکرد را نسبت به تیمار کودی شاهد (۲۱/۶۳۴ گرم بر مترمربع) نشان داد که این افزایش معادل ۷۷/۲ درصد نسبت به شاهد بود (جدول ۵). قوی و همکاران (Ghavi et al., 2012) با تحقیق بر روی اثر محلول‌پاشی کودهای بیولوژیک و شیمیایی بر عملکرد گل و ویژگی‌های بنه زعفران (*Crocus sativus* L.) بیان کردند کود بیوآمینوپاليس بالاترین وزن گل تازه را در مقایسه با سایر کودها داشته است و کمترین وزن گل تازه مربوط به تیمار شاهد (بدون استفاده از کود) بود (Ghavi et al., 2012).

در تحقیق حاضر، همه تیمارهای منابع کودی صفت وزن خشک کلاله را نسبت به تیمار شاهد به‌طور معنی‌داری افزایش دادند. تیمار کودی تلفیقی سوپرهیومیک + بیومیک در صفت وزن خشک کلاله (۲/۵۲۴ گرم بر مترمربع) بیشترین عملکرد را نسبت به تیمار شاهد (۱/۴۴۳ گرم بر مترمربع) داشت. تیمار کودی سوپرهیومیک وزن خشک کلاله را ۴۹/۸۶ درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش داد.

ترکیبات آلی تولیدشده توسط باکتری‌های موجود در کودهای زیستی شامل آمینواسیدها، پلی‌ساکاریدها، اسیدهای نوکلئیک، ترکیبات محرک رشد و قندها هستند که همگی آن‌ها رشد و توسعه گیاه را تحریک می‌کنند. این ترکیبات به‌صورت مستقیم توسط ریشه گیاه جذب می‌گردند (Ranjith et al., 2007). امید و همکاران (Omidi et al., 2009) نشان دادند که مصرف کود زیستی نیتروکسین باعث افزایش عملکرد کمی و کیفی زعفران شد و اظهار داشتند که با مصرف این کود می‌توان مصرف کودهای شیمیایی نیتروژن را کاهش داد.

اثر متقابل نیتروژن در سطوح منابع کودی بر صفات مورد ارزیابی زعفران

بررسی اثر متقابل نیتروژن و منابع کودی بر عملکرد گل زعفران نشان داد که بیشترین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ در تیمار ۲۵ کیلوگرم در هکتار کاربرد نیتروژن و تیمار کود نیتروکارا (۳۳/۶۶۹ گرم بر مترمربع) بود که به میزان ۸۲/۳۷ درصد نسبت به تیمار کود شاهد (۱۸/۴۶۱ گرم بر مترمربع) افزایش داشت (جدول ۶). به نظر می‌رسد وجود ریزجانداران و باکتری‌ها در کودهای بیولوژیک باعث مصرف نیتروژن مصرفی شده و بدین علت اثر هم‌افزایی باهم پیدا می‌کنند. محققین در ارزیابی اثرات دور آبیاری و کودهای مختلف بر برخی صفات مورفولوژیکی و عملکرد زراعی اعلام کردند اثر متقابل کودهای مختلف و دور آبیاری بهترین تیمار را در رابطه با افزایش عملکرد زعفران که مهم‌ترین صفت مورد ارزیابی در آزمایش می‌باشد بیانگر این است که بالاترین میزان عملکرد با میانگین عملکرد ۰/۸۱ کیلوگرم در هزار مترمربع مربوط به اثر متقابل تیمار ورمی‌کمپوست و دور آبیاری ۱۴ روز می‌باشد که در مقایسات اثرات مستقل دور آبیاری و کودهای مختلف نیز بالاترین عملکرد مربوط به این دو تیمار بود (Mohammad Poor et al., 2013). بیشترین تعداد گل، متعلق به تیمار ۵۰ کیلوگرم در هکتار مصرف نیتروژن و تیمار کودهای بیومیک و سوپرهیومیک (۶۳/۱۶۹ گرم بر مترمربع) بود که به میزان ۵۹/۸۳ درصد نسبت به تیمار کود شاهد (۳۹/۵۲۱ گرم بر مترمربع) افزایش نشان داد (جدول ۶). استفاده از کودهای آلی هیومیکی به‌طور غیر مستقیم از طریق فراهم آوردن عناصر معدنی مانند نیتروژن، فسفر و پتاسیم و همچنین عناصر کم‌مصرف برای ریشه، بهبود ساختار خاک و افزایش نفوذپذیری بستر به آب‌وهوا، زیاد شدن جمعیت میکروبی و افزایش تبادل کاتیونی، باعث حاصلخیزی خاک و در نتیجه افزایش عملکرد و بهبود صفات کیفی در گیاه می‌گردند (Sharif et al., 2002).

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر اصلی منابع کودی بر خصوصیات گل خشک زعفران
Table 5- Comparison of main effect of fertilizer resources on the characteristics of dried flowers of saffron

منابع کودی Fertilizer resources	تعداد گل Number of flower	وزن خشک گل Flower dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن گل خشک Flowers mean dry weight (g)	وزن خشک خامه Style dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خشک خامه Style mean dry weight (g)	وزن خشک کلاله Stigma dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خشک کلاله Stigma mean dry weight (g)	وزن خشک گلبرگ و کاسبرگی Petals and sepals dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگی Petals and sepals mean dry weight (g)
شاهد Control	40.417 ^c	21.634 ^c	0.507 ^c	0.726 ^c	0.016 ^b	1.443 ^b	0.033 ^c	19.464 ^c	0.456 ^c
سوپر هیومیک + بیومیک Super Humic+ Bioumic	61.458 ^{ab}	36.869 ^{ab}	0.582 ^{ab}	1.194 ^a	0.018 ^a	2.524 ^a	0.039 ^{ab}	33.149 ^{ab}	0.524 ^b
بیومیک Bioumic	64.931 ^a	38.34 ^a	0.573 ^b	1.127 ^{ab}	0.016 ^b	2.474 ^a	0.036 ^b	34.736 ^a	0.52 ^b
سوپر هیومیک Super Humic	56.042 ^{bc}	35.09 ^b	0.611 ^a	1.088 ^b	0.018 ^a	2.343 ^a	0.04 ^a	31.657 ^b	0.551 ^a
هیومی فول Humic Ful	56.25 ^{bc}	35.357 ^b	0.607 ^a	1.172 ^{ab}	0.019 ^a	2.443 ^a	0.041 ^a	31.74 ^b	0.546 ^{ab}
نیتروکارا Nitrokara	59.306 ^b	37.325 ^{ab}	0.612 ^a	1.199 ^a	0.019 ^a	2.444 ^a	0.039 ^{ab}	33.681 ^{ab}	0.553 ^a

اعداد دارای حروف مشابه در هر ستون به لحاظ آماری (بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد) تفاوت معنی داری ندارند.
The numbers have the same letters in each column are statistically (according to Duncan test five per cent) have no significant difference.

همچنین گزارش شده است که اسید هیومیک با افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک و همچنین فعال کردن چرخه تنفس، فتوسنتز و تولید آمینواسید و آدنوزین تری فسفات، باعث افزایش رشد و کیفیت گیاهان می‌شود (Sidari et al., 2006). پژوهشگران در بررسی اثر ریزوباکترهای محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف کمپوست قارچ بر عملکرد گل و خصوصیات زعفران (*Crocus sativus* L.) در یک سیستم زراعی ارگانیک بیان کردند که اثر متقابل ریزوباکترهای محرک رشد گیاه و کمپوست قارچ بر تعداد گل در مترمربع در سطح پنج درصد معنی‌دار بود و در هر یک از شرایط کاربرد و عدم کاربرد نیتروکسین به ترتیب سطوح ۶۰ و ۱۰۰ تن در هکتار کمپوست قارچ نسبت به سایر تیمارها دارای برتری بودند. نیتروکسین کارایی هر یک از سطوح ۴۰، ۶۰ و ۸۰ تن در هکتار کمپوست قارچ را به ترتیب ۱۵، ۳۷ و ۱۱ درصد نسبت به سطوح مشابه در شرایط عدم کاربرد نیتروکسین افزایش داد (Rezvani Moghadam et al., 2014).

بیشترین وزن خشک گل، در صفت وزن خشک گل در تیمار ۵۰ کیلوگرم در هکتار مصرف نیتروژن و تیمار کود نیتروکارا به میزان ۸۰/۲۸ درصد نسبت به تیمار کود شاهد مشاهده شد (جدول ۶). صفاری و همکاران (Safari et al., 2011) در بررسی تأثیر سطوح مختلف کودهای آلی شامل کمپوست پسماند شهری، ورمی کمپوست و کمپوست گرانوله گوگردار بر عملکرد و اجزای عملکرد زعفران (*Crocus sativus* L.) اظهار داشتند که اثر متقابل کودهای مورد آزمایش بر وزن گل نشان می‌دهد که کودهای ورمی کمپوست با مقدار ۱۶ کیلوگرم و کمپوست پسماند شهری و کمپوست گرانوله گوگردار هر کدام با مقدار هشت کیلوگرم تأثیر بهتری داشتند (Safari et al., 2011).
بیشترین وزن خشک کلاله، در صفت وزن خشک کلاله با

تیمار صفر کیلوگرم در هکتار نیتروژن و تیمار کود تلفیقی سوپرهیومیک + بیومیک به مقدار ۲/۵۳۳ گرم بر مترمربع نسبت به تیمار کود شاهد به مقدار ۱/۴۳۳ گرم بر مترمربع افزایش نشان داد (جدول ۶). گروهی از محققان طی تحقیقی اعلام کردند که اثر متقابل ریزوباکترهای محرک رشد گیاه و سطوح مختلف کمپوست قارچ بر عملکرد کلاله در سطح یک درصد معنی‌دار بود و بیشترین (۵/۷۴ کیلوگرم در هکتار) و کمترین (۰/۳۱ کیلوگرم در هکتار) مقدار عملکرد کلاله به ترتیب در تیمارهای کاربرد نیتروکسین $60 \times$ تن در هکتار کمپوست قارچ و عدم کاربرد نیتروکسین $40 \times$ تن در هکتار کمپوست قارچ و شرایط عدم استفاده از این کود سطح ۱۰۰ تن در هکتار کمپوست قارچ نسبت به سایر تیمارها برتری داشتند. استفاده از نیتروکسین کارایی هر یک از سطوح ۴۰، ۶۰ و ۸۰ تن در هکتار کمپوست قارچ را به ترتیب ۷۷، ۶۶ و ۳۰ درصد در مقایسه با سطوح مشابه در شرایط عدم کاربرد نیتروکسین افزایش داد (Rezvani Moghadam et al., 2014).

نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان داد که کلیه صفات مورد ارزیابی در سال دوم آزمایش به‌طور معنی‌داری نسبت به سال اول افزایش یافت. کاربرد ۲۵ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن اوره بهترین نتیجه را از نظر عملکرد کلاله خشک نشان داد و بر بقیه صفات دیگر تأثیر معنی‌داری را نشان نداد و بنابراین کاربرد کود نیتروژنی اضافی تأثیری بر تولید بیشتر در این منطقه نخواهد داشت. همچنین در بین منابع مختلف کودی، کاربرد کودهای سوپر هیومیک و کود نانو زیستی بیومیک به دلیل وجود ترکیبات مختلف هیومیکی و ریزجانداران مختلف نسبت به بقیه کودها در بهبود عملکرد اثر بهتری داشتند.

جدول ۶- اثر متقابل نیتروژن و منابع کودی بر خصوصیات گل زعفران
Table 6- Interaction of nitrogen fertilizer sources on the properties of flowers

منابع کودی * نیتروژن Nitrogen * Fertilizer resources (kg.ha ⁻¹)	تعداد گل Number of flower	وزن خشک گل Flower dry weight (g.m ⁻²)	وزن گل Flowers mean dry weight (g)	میانگین وزن گل خشک Stigma dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خامه Style dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خامه Style mean dry weight (g)	وزن خشک کلاه Stigma dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن کلاه Stigma mean dry weight (g)	وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ Petals and sepals dry weight (g.m ⁻²)	میانگین وزن خشک گلبرگ و کاسبرگ Petals and sepals mean dry weight (g)
0	شاهد Control	42.483 ^{cd}	22.377 ^d	0.531 ^{bc}	0.718 ^c	0.016 ^a	1.433 ^c	0.033 ^a	20.281 ^d	0.481 ^{bc}
	سوپر هیومیک Super Humic+	58.124 ^{ab}	37.579 ^a	0.621 ^{ab}	1.211 ^a	0.019 ^a	2.533 ^a	0.04 ^a	33.808 ^{ab}	0.56 ^{ab}
	بیومیک Bioumik	64.828 ^a	38.733 ^a	0.58 ^{abc}	1.058 ^{ab}	0.016 ^a	2.233 ^{ab}	0.034 ^a	35.438 ^a	0.53 ^{abc}
	سوپر هیومیک Super Humic	54.214 ^{abc}	36.375 ^{ab}	0.641 ^a	1.06 ^{ab}	0.018 ^a	2.322 ^a	0.04 ^a	32.986 ^{ab}	0.582 ^a
	هیومی فول Humil Ful	53.097 ^{abcd}	34.79 ^{ab}	0.626 ^{ab}	1.13 ^a	0.019 ^a	2.381 ^a	0.041 ^a	31.265 ^{ab}	0.563 ^{ab}
	نیتروکارا Nitrolkara	54.959 ^{abc}	35.672 ^{ab}	0.622 ^{ab}	1.144 ^a	0.019 ^a	2.311 ^a	0.039 ^a	32.204 ^{ab}	0.563 ^{ab}
25	شاهد Control	44.338 ^{bcd}	24.015 ^{cd}	0.536 ^{bc}	0.781 ^{bc}	0.016 ^a	1.662 ^{bc}	0.036 ^a	21.627 ^{cd}	0.483 ^{bc}
	سوپر هیومیک Super Humic+	61.469 ^a	37.223 ^a	0.587 ^{abc}	1.119 ^a	0.017 ^a	2.559 ^a	0.039 ^a	33.537 ^{ab}	0.529 ^{abc}
	بیومیک Bioumik	64.82 ^a	32.973 ^b	0.594 ^{abc}	1.179 ^a	0.017 ^a	2.698 ^a	0.039 ^a	36.077 ^a	0.536 ^{abc}
	سوپر هیومیک Super Humic	59.607 ^a	37.472 ^a	0.618 ^{ab}	1.149 ^a	0.018 ^a	2.475 ^a	0.04 ^a	33.841 ^{ab}	0.559 ^{ab}
	هیومی فول Humil Ful	57.931 ^{ab}	37.387 ^a	0.619 ^{ab}	1.227 ^a	0.018 ^a	2.58 ^a	0.041 ^a	33.563 ^{ab}	0.557 ^{ab}
	نیتروکارا Nitrolkara	60.165 ^a	38.429 ^a	0.615 ^{ab}	1.25 ^a	0.018 ^a	2.512 ^a	0.039 ^a	34.651 ^{ab}	0.555 ^{ab}
50	شاهد Control	39.521 ^d	20.693 ^d	0.509 ^c	0.802 ^{bc}	0.018 ^a	1.48 ^a	0.035 ^a	18.461 ^d	0.454 ^c
	سوپر هیومیک Super Humic+	63.169 ^a	35.319 ^{ab}	0.538 ^{bc}	1.214 ^a	0.018 ^a	2.407 ^a	0.036 ^a	31.679 ^{ab}	0.483 ^{bc}
	بیومیک Bioumik	62.424 ^a	35.569 ^{ab}	0.552 ^{abc}	1.13 ^a	0.017 ^a	2.434 ^a	0.037 ^a	31.99 ^{ab}	0.497 ^{abc}
	سوپر هیومیک Super Humic	54.417 ^{abc}	31.247 ^{bc}	0.551 ^{abc}	1.055 ^{ab}	0.017 ^a	2.211 ^{ab}	0.038 ^a	27.983 ^{bc}	0.494 ^{bc}
	هیومی فول Humil Ful	57.769 ^{ab}	33.671 ^{ab}	0.559 ^{abc}	1.128 ^a	0.018 ^a	2.32 ^a	0.037 ^a	30.214 ^{ab}	0.502 ^{abc}
	نیتروکارا Nitrolkara	61.865 ^a	37.307 ^a	0.576 ^{abc}	1.162 ^a	0.017 ^a	2.458 ^a	0.037 ^a	33.669 ^{ab}	0.52 ^{abc}

The numbers have the same letters in each column are statistically (according to Duncan test five percent) have no significant difference.
اعداد دارای حرف مشابه در هر ستون به لحاظ آماری (بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد) تفاوت معنی داری ندارند.

سپاسگزاری

این تحقیق با حمایت مالی دانشگاه تربت حیدریه انجام شده است که بدین وسیله قدردانی می‌شود.

اما اثر متقابل سطوح کود نیتروژن در منابع کودی نیز حاکی از بهبود و هم‌افزایی کاربرد دو عامل باهم شد و اغلب منابع کودی بکار رفته در سطح ۱۰۰ درصد کود نیتروژن باعث افزایش معنی‌دار صفات گردید. لذا توصیه می‌شود در کنار کاربرد کود نیتروژن، از منابع کودی حاوی باکتری‌های مفید و اسیدهای آلی استفاده شود.

منابع

- Alipoor, Z. Mahmoodi, S., Behdani, M., and Sayari, M. 2013. The effect of corm weight and use of fertilizers on features and cream saffron stigmas (*Crocus sativus* L.). The second National Congress and conventional organic agriculture. (In Persian).
- Amiri, M. 2008. Impact of animal manures and chemical fertilizers on yield components of saffron (*Crocus sativus* L.). Journal of American-Eurasian Science 4: 274-279.
- Behdani, M. 2005. Ecological zoning and monitoring fluctuations in Khorasan saffron yield. Ph.D thesis of Agriculture (Crop Ecology), Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad. (In Persian).
- Cui, H., Sun, C., Liu, Q., Jiang, J., and Gu, W. 2006. Applications of Nanotechnology in Agrochemical Formulation, Perspectives, Challenges and Strategies. Institute of Environment and Sustainable Development in Agriculture, Chinese Academy of agricultural sciences, Beijing, China, pp: 1-6.
- Donyanavard, P., Kamgar Haghighi, A., Sepaskhah, A., Karimian, N., and Zand Parsa, SH. 2014. The different levels of irrigation water, manure and urea on the growth and yield of saffron. The third national conference on the latest achievements of scientific and research saffron, University of Torbat Heydarieh. (In Persian).
- FAO, 2014. Food and agriculture organization of the United Nations. <http://www.faostat.fao.org>.
- Ghavi, M., Sadr Abadi Haghighi, R., Bakhsh Kalarestaghi, K., and Naghibi, M. 2012. The effects of biological and chemical fertilizers sprayed on performance and features corms flower (*Crocus sativus* L.). National Conference on Environment and Plant Production. (In Persian).
- Gresta, F., Lombardo, G.M., Siracusa, L., and Ruberto, G. 2008. Effect of mother corm dimension and sowing time on stigma yield, daughter corms and qualitative aspects of saffron (*Crocus sativus* L.) in a Mediterranean environment. Journal of Food Science and Agriculture 88: 1144-1150.
- Hemati Kakhki, A., and Hosseini, M. 2003. A Review on 15 Years on Research on Saffron in Khorasan. Institute of Research and Development of Technology. Ferdowsi University of Mashhad Publications. 114p. (In Persian).
- Hosseini, M. 1997. The Effect of Foliar Feeding on Increasing the Yield of Saffron. Publication Research Organization for Science and Technology, Institute of Khorasan. (In Persian).
- Hun, H.S., Supanjani., Lee, K.D. 2006. Effect of co-inoculation with phosphate and potassium solubilizing bacteria on mineral uptake and growth of pepper and cucumber. Plant Soil

- Environment 52 (4): 332-338.
- Jahan M., and Jahani, M. 2007. The effects of chemical and organic fertilizers on saffron flowering. Second International Symposium on Saffron Biology and Technology, April 2007.
- Khorramdel, S., Koocheki, A., Nassiri Mahallati, M., and Khorasani, R. 2010. Effect of different crop management systems on net primary productivity and relative carbon allocation coefficients for corn (*Zea mays* L.). Journal of Agroecology 2 (4): 667-680. (In Persian with English Summary).
- Koocheki, A. 2004. Indigenous knowledge in agriculture with particular reference to saffron production in Iran. Acta horticulturae 650: 175-182. (In Persian).
- Koocheki, A., Jahani, M., Tabrizi, L., and Mohammad abadi, A. 2011. Evaluate the effectiveness of biological and chemical fertilizers and plant density on yield and characteristics of saffron corm flower (*Crocus sativus* L.). Journal of soil and water (Agricultural Science and Technology) 25 (1): 196-206. (In Persian).
- Koocheki, A., Najib nia, S., and Lellah gani, B. 2009. Evaluating the performance of saffron (*Crocus sativus* L.) intercropping with cereals, pulses and medicinal herbs. Iran Agricultural Research 7: 175-184. (In Persian with English Summary).
- Koocheki, A., Soltani, A., and Azizi, M. 1997. Plant Ecophysiology. The University of Mashhad. 272p.
- Kumar, R., Singh, V., Devi, K., Sharma, M., Singh, M.K., and Ahuja, P.S. 2009. State of the art of saffron (*Crocus sativus* L.) agronomy: A comprehensive review. Food Review International 25: 44-85.
- Lai, R. 2007. Soil Science in the Era of Hydrogen Economy and 10 Billion People. the Ohio State University, USA, pp: 1-9.
- Ministry of Agriculture-Jahad. 2016. Agricultural Statistics, (Vol. 2). Islamic Republic of Iran, Ministry of Agriculture-Jahad, Press. (In Persian).
- Mohammad Poor, J., Ghodsi, M., Esmi, R., Shariatmadari, Z., Adib, M., and Jahedi Poor, S. 2013. Effects of different irrigation and fertilizers on some morphological traits and yield of saffron. Second National Conference on the latest achievements of scientific and research saffron, University of Torbat Heydarieh. (In Persian).
- Monreal, C.M. 2010. Nanofertilizers for increased N and P use efficiencies by crops. In summary of information currently provided to MRI concerning applications for round 5 of the Ontario research fund-research excellence program, p: 12-13.
- Naderi Darbaghshahi, M.R., Khajebashi, S.M., Banitabar, S.A., and Dehdashti, S.M. 2009. Effects of planting method, density and depth on yield and production period of saffron (*Crocus sativus* L.) in Isfahan region. Seed Plant Journal 24: 643-657. (In Persian with English Summary).
- Omidi, H., Naghdi abadi, H., Golzad, A., Torabi, H., and Fotokian, M. 2009. Chemical and biological nitrogen fertilizer effect on yield and quality of saffron (*Crocus sativus* L.). Journal of Medicinal Plants 8 (2): 99-109. (In Persian with English Summary).
- Rahimi daghi, S., mahmodi, S., bakhshi, M., and Sayari, M. 2013. Assessment shows consumption of fertilizer, pesticides and water and the impact of them on the performance of saffron (*Crocus sativus* L.) in the city of Birjand and Kashmar. The first national congress on medicinal plants and sustainable agriculture, Faculty of Mofateh martyr. (In Persian).
- Ramezani, A. 2000. Effect of corm weight on saffron yield in Neyshabur climate. Msc dissertation, faculty of agriculture, the University of Tarbiat modarres Tehran, Iran. (In Persian with English Summary).

- Ranjith, N.K., Sasikala, C., and Ramana, C.V. 2007. Catabolism of l-phenylalanine and l-tyrosine by *Rhodobacter sphaeroides* OU5 occurs through 3,4-dihydroxyphenylalanine. *Research Microbiology* 158: 506-511.
- Rezvani Moghaddam, P., Amiri, P., and Ehyayi, H. 2014. The effect of plant growth promoting rhizobacteria and different amounts of mushroom compost on flower yield and properties of saffron corms (*Crocus sativus* L.) in an organic farming system. *Journal of Horticultural Science (Agricultural Science and Technology)* 28 (2): 208-199. (In Persian with English Summary).
- Sharif, M., Khattak, R.A., and Sarir, M.S. 2002. Effect of different levels of lignitic coal driven humic acid on growth of maize plants. *Communication in Soil Science and Plant Analysis* 33: 3567-3580.
- Sidari, M., Atina, E., Francioso, O., Tugnoli, V., and Nardi, S. 2006. Biological activity of humic substances is related to their chemical structure. *Soil Science Society of America Journal* 71: 75-85.
- Teimori, S., Behdani, M.A., Ghaderi, M.G., and Sadeghi, B. 2013. Investigation on the effect of organic and chemical fertilizers on morphological and agronomic of saffron (*Crocus sativus* L.) corm criteria. *Journal of Saffron Research* 1 (1): 36-47. (In Persian with English Summary).
- Unal, M., and Cavusoglu, A. 2005. The effect of various nitrogen fertilizers on saffron (*Crocus sativus* L.) yield. *Akdeniz Univ. Ziraaf Fak. Dergisi* 18 (2): 257-260.

Impact of use of different sources of humic, bio and nano fertilizers and nitrogen levels on saffron (*Crocus sativus* L.) flower yield

Aliasghar Armak¹, Hassan Feizi^{2*} and Masoud Alipanah³

Submitted: 26 October, 2016

Accepted: 10 September, 2017

Armak, A., Feizi, H., and Alipanah, M. 2018. Impact of use of different sources of humic, bio and nano fertilizers and nitrogen levels on saffron (*Crocus sativus* L.) flower yield. Saffron Agronomy & Technology 5(4):329-344.

Abstract

This study is aimed at investigating the effect of using humic, bio and nano fertilizers and levels of nitrogen fertilizers in flower yield of saffron (*Crocus sativus* L.) at the University of Torbat Heydarieh research farm located in Zaveh in 2014-2015. Treatments consisted of three levels of nitrogen application and use of fertilizer sources as the main factor, including Bioumik, Super Humic, combined Super Humic and Bioumik, Humi Ful, Nitrokara and no fertilizer as sub plots as split plot based on randomized complete block design with 18 treatments and three replications. Analysis of data showed that the effect of year and fertilizer sources on all traits measured was significant. The effect of nitrogen treatments was significant (at 1%) except on number of flowers, dry style, mean dry weight stigma, and mean dry weight. Fertilizer sources increased all measured traits significantly. Application of Biomic increased petals and sepals dry weight (736.34 g.m^{-2}) by 46.78% in comparison with the control (464.19 g.m^{-2}). The highest dry weight stigma (524.2 g.m^{-2}) was seen in Super Humic + Bioumik treatment compared to the control group (443.1 g.m^{-2}). Super Humic treatment increased dry weight stigma by 86.49% relative to control. It seems that the use of humic, bio and nano fertilizers has a good effect on saffron performance.

Keywords: Stigma, Flower, Fertilizer sources, Nutrition.

1 - Masters student University of Torbat Heydarieh

2- Assistant Professor In Saffron Institute, University of Torbat Heydarieh

3- Associate Professor, University of Torbat Heydarieh

(*- Corresponding author Email: h.feizi@torbath.ac.ir)

DOI: 10.22048/jsat.2017.61855.1193